

Sygn. akt VIII C 1018/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartek Męcina

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. w W.

przeciwko M. A.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego M. A. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. w W. kwotę 1.408,32 zł (jeden tysiąc czterysta osiem złotych trzydzieści dwa grosze) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, nie wyższymi od dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym od kwoty 1.335,75 zł. (jeden tysiąc trzysta trzydzieści pięć złotych siedemdziesiąt pięć groszy) od dnia 14 lutego 2017 roku do dnia 24 listopada 2017 r. oraz kwotę 50,69 zł. (pięćdziesiąt złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu,

2. zasądzoną w punkcie 1 (pierwszym) kwotę 1.408,32 zł (jeden tysiąc czterysta osiem złotych trzydzieści dwa złote) rozkłada na 14 (czternaście) miesięcznych rat, w tym:

a) 13 (trzynaście) rat po 100 zł (sto złotych) każda,

b) ostatnia 14-ta (czternasta) rata w wysokości 108,32 zł (sto osiem złotych trzydzieści dwa grosze), płatnych z góry do 15-go (piętnastego) dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, ustalając termin płatności pierwszej raty do 15-go (piętnastego) dnia miesiąca następującego po dniu uprawomocnienia się wyroku.

Sygn. akt VIII C 1018/17

UZASADNIENIE

W dniu 27 lutego 2017 roku powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wytoczył przeciwko pozwanemu M. A. powództwo o zapłatę kwoty 1.408,32 zł. wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 1.335,75 zł. od dnia 14 lutego 2017 r. do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód podniósł, że żądanie pozwu znajduje swoje źródło w umowie PG Standard Ubezpieczenie Podstawowe nr (...). Na dochodzoną pozewem kwotę składa się 1.335,75 zł. tytułem należności głównej oraz 72,57 zł. tytułem odsetek umownych liczonych za okres od 4 sierpnia 2016 r. do 13 lutego 2017 r.

(pozew k. 4- 7)

W dniu 5 kwietnia 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

(nakaz zapłaty k. 20)

Nakaz ten pozwany zaskarżył sprzeciwem w całości podnosząc, że strona powodowa nie przedstawiła rozliczenia dochodzonej kwoty. W uzasadnieniu pozwany wyjaśnił, że brak terminowej spłaty rat pożyczki wynikał z trudnej sytuacji majątkowej, w której się znalazł.

(sprzeciw k. 23- 24)

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa wyraziła zgodę, aby dochodzona pozwem kwota została zapłacona przez pozwanego w miesięcznych ratach po 100 zł., płatnych do 10 dnia każdego miesiąca, przy czym ostatnia rata będzie ratą wyrównawczą z tym zastrzeżeniem, że w przypadku uchybienia płatności jednej raty wierzyciel będzie mógł podjąć postępowanie egzekucyjne wobec pozwanego.

(pismo powoda k. 40)

Do zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie.

(protokół rozprawy k. 46)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z dnia 27 grudnia 2016 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 1.390,76 zł. w związku z wypowiedzeniem warunków spłaty umowy nr (...).

(wezwanie k. 10, potwierdzenie odbioru k. 11)

Na dzień 13 lutego 2017 roku zadłużenie pozwanego z tytułu przedmiotowej umowy bankowej wynosiło 1.408,32 zł. w tym 1.335,75 zł. tytułem należności głównej oraz 72,57 zł. tytułem odsetek umownych liczonych za okres od 4 sierpnia 2016 r. do 13 lutego 2017 r. (wyciąg z ksiąg bankowych k. 8, historia operacji na kontrakcie kredytowym k. 41)

Decyzją z dnia 13 listopada 2014 r. Prezydent Miasta Ł. przyznał pozwanemu status osoby bezrobotnej od dnia 13 listopada 2014 r. oraz odmówił przyznania prawa od zasiłku.

(decyzja k. 28)

Decyzją z dnia 10 lutego 2016 r. Prezydent Miasta Ł. uznał pozwanego za osobę bezrobotną od dnia 10 lutego 2016 r. oraz orzekł o braku prawa od zasiłku.

(decyzja k. 29)

Decyzją z dnia 10 maja 2017 r. Prezydent Miasta łodzi uznał pozwanego za osobę bezrobotną od dnia 10 maja 2017 r. oraz orzekł o braku prawa od zasiłku.

(decyzja k. 31)

Do dnia wyrokowania pozwany nie uregulował zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem.

(okoliczności bezsporne)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w sprawie dokumentów, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Na wstępie należy zauważyć, że pozwany nie kwestionował faktu zawarcia z powodem umowy bankowej, jak również tego, że nie wywiązał się z jej warunków. Wobec tego pomimo nie przedstawienia łączącej strony umowy w ocenie Sądu powód wykazał swoje roszczenie w stosunku do pozwanego przedstawiając wyciąg z ksiąg rachunkowych banku, wezwanie do zapłaty, a przede wszystkim historię operacji na kontrakcie kredytowym.

Podkreślić przy tym należy, że strona powodowa miała prawo, oprócz żądania należności głównej, żądać za czas opóźnienia odsetek w umówionej wysokości, jako że zgodnie z treścią przepisu art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności, przy czym dłużnik jest w opóźnieniu jeżeli nie spełnia świadczenia w określonym terminie. Jeżeli zaś stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (od dnia 1 stycznia 2016 roku odsetki ustawowe za opóźnienie); jednakże gdy wierzycielność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy (art. 481 § 2 k.c.). Mając powyższe na względzie, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.335,75 zł. z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, nie wyższymi od dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie, od dnia 14 lutego 2017 roku do dnia wydania wyroku, czyli do 24 listopada 2017, co było zgodne z przepisami art. 359 k.c., art. 481 § 1 i 2 k.c.

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik sprawy, na podstawie art. 98 k.p.c. Ponieważ żądanie powoda zostało uwzględnione w całości to stronie powodowej należy się zwrot niezbędnych kosztów poniesionych w celu dochodzenia praw (art. 98 § 1 k.p.c.). Koszty poniesione przez powoda wyniosły 50,69 zł i obejmowały opłatę od pozwu w kwocie 30 zł., koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. oraz koszt notarialnie poświadczonych pełnomocnictw w kwocie 3,69 zł.

Zgodnie z art. 320 kpc w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. W ocenie Sądu trudna sytuacja majątkowa pozwanego w pełni uzasadnia zastosowanie wobec niego dobrodziejstwa zacytowanego przepisu. Zresztą strona powodowa wyraziła zgodę, aby dochodzona pozwem kwota została zapłacona przez pozwanego w miesięcznych ratach po 100 zł., płatnych do 10 dnia każdego miesiąca, przy czym ostatnia rata będzie ratą wyrównawczą. W związku z tym zasądzoną w punkcie 1 kwotę 1.408,32 zł. Sąd rozłożył na 14 miesięcznych rat, w tym 13 rat po 100 zł każda, a ostatnia 14-ta rata w wysokości 108,32 zł., płatnych z góry do 15-go dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, ustalając termin płatności pierwszej raty do 15-go dnia miesiąca następującego po dniu uprawomocnienia się wyroku.

Z powyższych względów orzeczono, jak w sentencji